

Inhoudsopgave

Inleiding • 9

Hoofdstuk 1 **LEREN NEUKEN IS MAKKELIJKER
DAN LEREN LUISTEREN** • 17

Hoofdstuk 2 **DATEN: je anders voordoen dan je bent** • 39

Hoofdstuk 3 **HOE VIND JE DE PERFECTE PERZIK** • 59

Hoofdstuk 4 **RELATIES: zin hebben in de vrouw
met wie je samen bent** • 85

Hoofdstuk 5 **MINDER RUZIE, MEER NEUKEN** • 121

Hoofdstuk 6 **KRAAK DE CODE: wat wil ze nou echt?** • 139

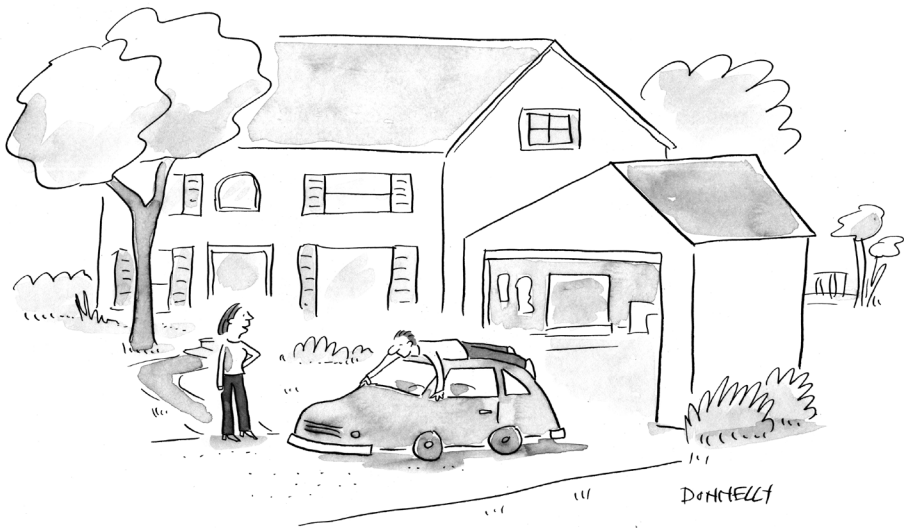
Hoofdstuk 7 **DE VROUW VAN DE 21STE EEUW** • 161

Hoofdstuk 8 **HOE NEUK JE EEN VROUW? (Het formaat maakt
wel degelijk uit: een extra lang en dik hoofdstuk)** • 187

Hoofdstuk 9 **UIT ELKAAR** • 219

Hoofdstuk 10 **ALLEEN VOOR VROUWEN** • 237

Dankwoord • 267

'Ja, zó – maar dan met mij.'

Inleiding

Vrouwen komen helemaal niet van Venus. Ze vormen ruim de helft van alle mensen op aarde. Je ligt er met een in bed. En toch – na jaren vriendschap of samenwerken of uitgaan of neuken of liefde of huwelijk lijken de meeste mannen de eenvoudigste dingen over vrouwen nog steeds niet te snappen. Ik neem het je niet kwalijk dat je niets van deze shit weet, al weten anderen dat misschien wel. Ik bedoel: als je iets nooit hebt geweten, kun je het ook niet raden. En aan wie zou je het moeten vragen? Vooral niet aan vrouwen, want die kraken je af omdat je iets niet weet.

Je vraagt je af waarom ze zich altijd zorgen maakt over dingen die toch niet gebeuren. Je vraagt je af waarom ze het altijd koud heeft, terwijl jij het altijd heet hebt. Je vraagt je af waarom ze zo overstuur raakt over op het oog zulke kleine dingetjes. Je begrijpt niet waarom ze altijd alles vooruit wil plannen of vreemde luchtjes ruikt die jij niet ruikt. Je begrijpt niet waarom ze de hele tijd met je

wil blijven communiceren, terwijl jij verdomme gewoon even stilte wilt.

Waar het om gaat is dat zij zich precies dezelfde dingen afvraagt over jou, maar dan andersom. Plus nog het bonus-raadsel waarom je na al die jaren nog steeds niet weet hoe je haar clitoris moet aanraken met die broodnodige gevoeligheid. Een heleboel van die raadsels zijn niet zo moeilijk zodra iemand ze uitlegt, en dat is wat ik in dit boek ga doen. En het leuke is dat je de vruchten van die kennis plukt zodra je het antwoord op deze en zoveel andere vragen hebt – in de vorm van rust aan je hoofd en vaker van bil gaan.

Dus. Of ik hier diploma's voor heb? Nou, ik weet hoe het gereedschap in elkaar zit omdat ik het al mijn hele leven in bezit heb. Ik bedoel: als jij een Rubik's kubus in je onderbroek had zitten, kwam je er in de loop van de tijd ook wel achter hoe dat ding werkte. En ik heb het hier niet alleen over de eigenlijke onderdelen, ik heb het bijbehorende temperament ook. Dat krijg je gratis bij een vagina, net als zo'n messenset wanneer je 'Nu!' reageert. Daarbij ben ik lesbisch. Dus net als jij voel ik me aangetrokken tot vrouwen. Ik raak ook wel eens in de war van mijn eigen sekse, maar ik ben ook een vrouw, dus heb ik aardig wat inside-information.

Ik kwam op het idee voor dit boek toen ik als scriptschrijver meewerkte aan een tv-programma van een halfuur. Die werkkamertjes bij een comedy (het 'schrijvershok') zijn vaak een bolwerk van jongens in hoodies die vanaf

de gaten bij de ellebogen uit elkaar beginnen te vallen. Het ruikt er naar testosteron, angst, vreetwedstrijden en scheten. Al die hokken zijn eigenlijk hetzelfde. Er staat een oude vergadertafel die onder de vetvlekken zit van de chips met extra vezels (voorheen gewone chips) en de geesten van oude grappen ('Frasier, je vriendin is net zo jong als deze beaujolais!') waren er rond. Er is al zo vaak geschilderd dat de ruimte er gewoon van gekrompen is. Er zitten een hoop mannen met Dockers aan en T-shirts met borstzakjes, die totaal niet hebben meegekregen dat de mode in de afgelopen tien jaar is veranderd en dat de fotomodellen met die shirts aan tegenwoordig allemaal homo zijn.

Meestal ben ik de enige vrouwelijke schrijver (of misschien een van de weinige) in een kamer met een stuk of tien andere mensen. Daardoor heb ik het voorrecht om rond te kijken in een wereld waar maar weinig vrouwen mee in aanraking komen. We zitten bij elkaar en we delen de intiemste details van ons leven. Dan eindigt het er altijd mee dat je bespreekt wanneer je het voor het laatst hebt gedaan en met wie, wie van zijn vrouw/vriendin op z'n Grieks mag en voor hoeveel geld je de kont van de locatiescout-met-de-hangbuik zou likken. ('Heeft Gary zich pas nog gewassen?' 'Hoelang moet ik zijn gat likken?' 'Ben ik een homo als ik Gary's kont lik of alleen maar een hoer?' 'Moet ik hem ook aftrekken of doet hij dat zelf?' 'Hoe zit dat belastingtechnisch? Moet ik het aangeven als inkomen of krijg ik een schoenendoos vol bankbiljetten?') De meeste mensen hebben het op hun werk over andere dingen.

In die decadente, onproductieve chaos vragen de jongens me op een bepaald moment of ik ze al mijn seksuele ervaringen wil vertellen. ('Ga maar na: twee kutjes!') Bij één programma waarvoor ik werkte was het een regelmatige voorstelling. Daar moest ik elke vrijdag een verhaal vertellen, als een soort voorleesuurkje in de bibliotheek maar dan voor een stelletje viespeuken die als tieners te weinig hadden geneukt omdat ze voor hun toelatingsexamens zaten te blokken. Het werd 'Lesbo-vrijdag' genoemd en ze keken er net zo naar uit als naar dim-sum. Die, niet geheel toevallig, ook op vrijdag werden bezorgd.

Eén jongen was de vaste presentator van deze wekelijkse bespreking van mijn seksuele escapades. Hij was een soort joodse talkshowpresentator zonder sokken maar met een bril. Op een dag vlak voor kerst vertelde een van de andere jongens hoe goed hij zijn nieuwe vrouw bediende: 'Gisteravond heb ik haar zo hard gepakt. Ik speelde met haar clit...' En toen zag ik hoe hij de bijbehorende handeling mimedde. Het zag eruit of hij een heel los zittend lichtknopje aan- en uitdeed. Op die manier krijg je bij een amateurtoneelstuk het sein dat de pauze is afgelopen.

Ik was geschokt. Als een vrouw die het met vrouwen doet en die seksueel genot ontvangt kon ik me op geen enkele manier identificeren met de extreme vingergymnastiek die hij liet zien. Ik wilde hem niet voor gek zetten, maar zo kon het niet langer. Ik moest hier een eind aan maken – en waarschijnlijk ook nog wel aan andere afgrijselijke dingen die er in de slaapkamers van dit soort mannen gebeurden.

Ik veegde de poedersuiker van een minidonut van mijn mond. Nam een slok cola en liet de bruisende bruine

vloeistof langs mijn tanden spoelen. Ik stond op, vastbesloten om ze voor eens en voor altijd te vertellen hoe het moest. Ze vroegen zich af wat er aan de hand was toen ik de deur van de ruimte dichtdeed. Er was één eikel bij die tegenstribbelde: degene die altijd een *New York Times* in zijn achterzak stak als hij naar de wc ging en iedereen zo liet weten dat er een grote boodschap aan kwam. 'Laten we nu geen tijd meer verspillen,' zei hij. 'We hebben de scène bijna af.' Maar ik wist dat hij deze informatie waarschijnlijk het hardst nodig had van allemaal en ik pakte een whiteboardstift.

Ik vroeg om stilte. Ik feliciteerde ze: 'Jullie zijn op het juiste moment op de juiste plaats.' Ik vertelde ze dat ze een vervroegd kerstcadeau zouden krijgen, iets waar zelfs de Kerstman zijn voordeel mee zou kunnen doen. 'Scheer die baard af, Claus. Drink eens wat minder en neem geen kinderen meer op schoot.'

Toen tekende ik een kut op het whiteboard. Niet zo'n grappige cartoon die we allemaal al jaren op dat bord hadden getekend. Geen *South Park*-animatiekut met lollige oogjes en met een country-and-westernaccent dat uit haar sarcastische kutmondje met de vooruitstekende tanden kwam.

Ik ben geen kunstenaar, maar ik maakte een ruwe schets van hoe zo'n ding er in het echt uitziet. Het was alsof ik het brailleschrift aan het uitvinden was, of een landkaart voor mensen die daar nog nooit van hadden gehoord. Ik zei tegen die geluksvogels in dat zaaltje dat ik ze iets zou leren waar ze iets aan hadden. Dat ik hun leven op zijn kop zou zetten. Dat ze hun cache met alles wat ze

dachten te weten over hoe je een vrouw moet verwennen moesten legen. En toen ben ik begonnen. Ik heb ze stap voor stap alles geleerd over de fysieke en psychologische kant van neuken met een dame. Een jongen met veel te veel krullen die aan Stanford had gestudeerd zat braaf aantekeningen te maken op zijn iPhone. Ik bewonderde zijn moed in een kamer vol mensen die betaald kregen om de spot te drijven met dingen.

Later, toen ze vragen mochten stellen, kwamen er een paar met heel gerichte vragen. Ken je de uitdrukking 'Domme vragen bestaan niet?' ('Waar komt je plas dan uit?' 'Als je ongesteld bent, loopt het bloed er dan uit alsof het uit een kraan komt?' 'Waarom zit de klit aan de buitenkant terwijl mijn piemel naar binnen gaat?') Er bestaan absoluut domme vragen, maar ik deed net of het niet zo was. Hoe laat die groep mannen opstond hing meestal af van de deadline voor het script. Maar deze keer gingen ze, toen de zon opkwam, gesterkt de dag tegemoet, met de kracht van iets substantiëlers dan de kater van armzalige woordgrapjes.

Een week later werd er een kerstfeest gehouden voor de cast en de crew van de show. De sfeer was feestelijk, de bar was open en drie vrouwen en twee vriendinnen van schrijvers kwamen naar me toe en bedankten me voor mijn openhartige college en de tips. Ze giechelden tevreden en hun mannen liepen rond met hun borst vooruit. Ik zag hoe ze op een ander niveau contact hadden en daar was ik blij om. Trots dat ik ze had kunnen helpen. En toen besepte ik plotseling hoeveel mannen er nog waren die deze informatie ook goed konden gebruiken.

Dus daarom doe ik dit, daarom moet ik dit verhaal vertellen. Niet omdat ik zo graag bedankjes wil, maar omdat ik nooit heb geweten hoe weinig mannen eigenlijk weten. En hoeveel vrouwen er dus niet lekker genoeg geneukt worden.

Ik sla geen putten om Afrikaanse kindjes schoon drinkwater te bezorgen, maar dit is het doel waarvoor ik me inzet. Ook heterovrouwen hebben er recht op om lekker gebeft te worden, zonder dat ze gedetailleerde instructies hoeven te geven waar een man acuut een slappe van krijgt. Dit corpus van wijsheid zou net als de heilige Thora van generatie op generatie moeten worden overgeleverd, bestudeerd, serieus beoefend. Ik wil je helpen om je vrouw echt te bevredigen, omdat bijna geen enkele man weet hoe hij dat moet aanpakken. En hoe zouden jullie dat ook moeten weten? Hoe zou je dat kunnen weten, als je geen nuttige hints en trucjes krijgt van iemand die een vagina bezit?

Terwijl ik het met mezelf of met andere meisjes deed lag jij jezelf af te trekken met een snelheid die voor vrouwen totaal niet werkt. Ik ben dus in het voordeel en daar ga jij ook weer voordeel van hebben.

Je wilt een vrouw neuken. Dat snap ik. Ik heb het zelf ook gedaan en ik ben van plan om het over een paar uur weer te doen. Maar jullie moeten jezelf wel eerst afvragen: 'Wat wil ik nu eigenlijk?' Als je je piemel gewoon in een kut wilt steken, dan hoeft je alleen maar in een of ander café een vrouw met een laag zelfbeeld aan de haak te slaan. Maar ik zou het fijn vinden als je echt ging neuken, en als je het bleef doen tot het meer werd dan alleen seks: iets als liefde.

Je moet jezelf alleen wel anders programmeren.

*'Als ik zeg wat ik wil werkt het niet,
want als ik zeg wat ik wil dan wil ik het niet meer.'*